Ročník XI. — Číslo 41. Kvasilov dne 28. října 1936. Opłata pocztowa uiszcz. ryczałtem. 35 gr.

Hlas Volyně

Rukopisy se nevracejí.

ADRES REDAKCJI: KWASIŁÓW - CZESKI

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Život nám nebyl dán proto, abychom v něm truchlili, ale abychom jej učinili oddanou, nezištnou službou.

Marden.

Svátek mrtvých.

Dokud je člověk mlád, říkává: „Někdo chodí denně na hřbitov navštíviti bytost, kterou ztratil. Proč? To nemá smyslu. Stačí, nosím-li památku v srdci. Kdybych měl já o tom rozhodovat, co se má jednou s mým mrtvým tělem stát,“ tak říká mladý člověk, „vyžádal bych si, aby můj popel byl rozhozen za vichru do všech úhlů světa. K čemu jsou tu hroby a Dušičky a světýlka atd? Moderní člověk má jiné starosti. Hřbitovy se přežily.“

A tak se stává, že mladý člověk zapomene pečovat o hrob i když kryje ostatky otcovy nebo matčiny.

Ale později, když se tento mladý člověk stále víc a více přibližuje k okamžiku, kdy sám půjde za zesnulými, počíná cítit a smýšlet jinak. Protože společnost živých přináší mu mnohé zklamání a hoře, uchyluje se k těm, kdo navždy odešli a kdo už nemohou ublížit ani slovem, ani skutkem. Dokud žili, snad i od nich leccos zabolelo; ale to je nyní zapomenuto, a ve vzpomínkách září jen to dobré a krásné, co zesnulí na světě učinili. Proto je starším lidem na hřbitovech tak dobře Proto jich vidíte tolik mezi hroby stát sedět, chodit. Přicházejí oplácetí dluhy. Nad hrobem promlouvají mlčky něžná a vděčná slova, jichž nepronesli včas, dokud ještě žil ten, kdo nyní tlí pod zemí. A táží se v duchu někoho tam v neznámu: „Vidíš mne? Víš, co nyní cítím? Jsi na jiném světě, jsi vysoko nad všemi lidskými vášněmi. Bydlíš v říši míru. I já tam jednou přijdu. Shledáme se.“

A nemůže-li už pečovat o živého, pečuje aspoň o místo jeho posledního odpočinku. Zdobí je, ošetřuje...

Ale mezi pietně udržovanými hroby — co je hrobů zanedbaných. Kde jsou pozůstalí?

Někteří zapomínají. Někteří pro nedostatek času nepřichazejí. Někteří se odstěhovali daleko do jiné obce. Jiní sami také už zemřeli.

Truchlivá nálada dušičková rozprostírá se světem.

Nad svatým polem rozléhá se hlas zvonu, ne smutný, ale jasný, skorem radostný, jako by hlásal nějaké slavné vítězství. A snad je i hlása. Oslavuje nesmrtelnost vzpomínky.

—o—

Zápas o Madrid.

Čím více se blíží vojska povstalců k Madridu, tím rychleji roste nervosita v ostatní Evropě, neboť pád Madridu znamená velký mezník v současné revoluci španělské a konečně i— v dějinách Evropy. Povstalecká armáda ohrožuje Madrid hlavně z jihozápadní strany, kde byl také její útok očekáván a proto zbudována nejsilnější opevnění. I když jsou národní vojska na jiných stranách dosti vzdálena od Madridu, má to cenu strategickou potud, že Madrid je isolován od ostatního východu zejména od Barcelony a i ta jediná, zbývající silnice (do Valencie), je pod ohněm nacionalistických letadel.

Zásobování milionového města, je skoro nemožné. že osud Madridu je zpečetěn, je dokladem toho, že president Azaña přijel „na návštěvu do Barcelony“ a úřadaje tam. Manželku a zlato poslal do Francie. Zbývá jen otázka, jak ztratit Madrid. Bez boje? Nebo zničit vše dynamitem? Povražditi rukojmí podle marxistického způsobu? Vůdcové nejsou shodni a hlavně musí poslouchat asi obojí vedlejší vlády, anarchistickou a komunistickou. Proto se akce diplomatů na záchranu rukojmí nedaří. Všechna opatření na obranu města, jako odvody, cvičení milice chlapců a žen a pod. jsou zbytečná, neboť bojovná nálada je tam a každý hledá cestu k záchraně po zabrání Madridu. Proto bude asi konec i mezi samými miličníky krvavý, když se sami vůdcové Caballero a Indolecio Prieto vzájemně potírají.

Gen. Franco zatím připravuje vpád do Katalonie. Dle zpráv londýnskych zpravodajů na Balearském souostroví jest soustředěn armádní sbor o síle 15.000 mužů. Povstalci jsou dnes bezpornými pány moře a vzduchu, takže přeprava a vylodění vojsk z Balearského souostroví v blízkosti Barcelony — což představuje 160 mil — se může provésti bez velkého risika. Generál Franco má tím větší důvod připravovati útok proti hlavnímu městu Katalonie, jelikož toto, při nastalé agonii Madridu, se stává základnou odboje madrické vlády..

Úspěchy povstalců mají ohlas i v zahraničí. Moskevský zástupce prohlasil, že sovětské Rusko se neciti vázáno více umluvou o nevměšování se do věcí španělských.

Vláda sovětská sice nevystupuje z neintervenčního výboru, ale se jim nadále necítí vázána více než vlády jiné.

Portugalsko odvolalo z Madridu svého vyslance a tím přerušilo diplomatické styky s ním a patrně zahájí brzy diplomatické styky s vládou nacionalistů, stejně jako Německo a Italie, patrně hned po dobytí Madridu. Může tedy každé chvíle dojíti k zápletkám, bude-li na př. sovětský parník zabaven loďstvem generála Franca nebo při jakékoliv jiné příležitosti. A tak jsou věci tam, kde by neměly býti, t. j. v nebezpečí války pro vnitropolické poměry státu tak málo významného jako je Španělsko.

Jiří Rebl.

Naše česká epopeje.

(K 28. říjnu.)

(Pokračování.)

Poutník dál za cílem spěchá,
cestou zve každého Čecha,
svolává své kamarády . . .
Hle! již táhnou celé řady
statných hochů za poutníkem . . .
Vypráví jim o svém cíli
vyhnanec již šedobílí,
vlévá do nich ducha, moci,
vede dál je ve dne v noci . . .
do rukou pak zbraň jim vkládá . . .
A ta jará chasa mladá
vůdce velebí, a s vírou
spěje za nim cestou šírou,
spěje za nim směle, rázně,
odhodlaně a bez bázně
idei svou světu hlásá:
že to pravá česká chasa
utracenou cestu hledá,
bojovně, že zbraň svou zvedá
proti šelmě kruté, dravé,
jenž lid na hoře krvavé
o svobodu oloupila . . .
v cizinu jej vypudila . . .

— — — — — — — — — — — — —

Náhle řady chrabrých reků,
plných nenávisti, vzteku,
krvelačně šelmu stihli,
by jim s cesty ustoupila . . .
Ta však oheň na ně plila,
dravě na chasu se vrhla . . .
Bitva strašlivá se strhla,

že se celá země třásla,
záře sluneční že hasla...
A ta krev co z ran se lila,
mocnou lunou zazářila
nad vítěznou českou chasou —
zahřála svých reků skráně...
Blýskly zas — a zase zbraně
až se zachvěl obzor temný...
Na zem padl orel černý
a před řady českých davů
zvedl lev zas bujnou hlavu...
Na orla se směle vrhl,
koruny mu s hlav jen strhl,
nepohltil šelmu dravou,
neodťal ji tlamu žravou...
leč jak vítěz nad svým sokem
sželel se — a rázným skokem
hnal se vpřed po volné dráze
s reky ku Matičce Praze...
— — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — —
Tu však náhle, z nenadání
v širošíré zrudlé pláni
na reky a jejich vůdce
zaútočil vztekle, prudce
medvěd zákeřný od stráně...
V cestu stanul a jim brání
návratu do rodné země,
kde již vděčné české plémě
vítězi v svou náruč zvalo...
— — — — — — — — — — — — —
Zatím na reky se hnalo
se všech končin rudé pláně
hejno dravců, a jen na ně
doráželo s celou mocí
za dne i za temné noci...
zuby cenilo a v hněvu
za hrozného výtí, řevu
chtělo požrat zástup reků...
Avšak reci proti vzteku
brániti se odhodlaně,
s vírou ve vítězství zbraně...
S vírou ve své ideály
se lvem chrabrým vpřed se hnali
přes krajiny širošíré
a přes taigi sněhobílé
vdál ku spokojnému moři,
kde východní slunko hoří...
— — — — — — — — — — — — —
Medvěd řval v zuřivostí,
cenil, skřípal zuby zlostí,
v cestu stanul české chase,
zrudlou tlamu zvedl zase
na reky a jejich vůdce,
bušil do nich tlapy prudce,
trhal lva za bujnou hřívu,
nechtěl ponechat na živu
nikoho z té chrabré roty...
Vrhal na ně bouře, sloty,
víchřice a lité mrazy...
svolal nejzdravější smečky
huňáčů — a dravci všecky
chystali se odhodlaně
k poslední, smrtelné ráně...
— — — — — — — — — — — — —
Starý medvěd — smeček vůdce —
zaútočil na lva prudce,
s celou silou naň se vrhl...
Hrozný boj se znovu strhl
reci s medvědy se rvali,
huňáči strašlivě řvali
pobíjení chrabrou chasou...
hnali se však celou masou
na lví nebojácné plémě,
až duněla zrudlá země,
rudý obzor planul v bouři
a kraj celý tměl se v kouři...
— — — — — — — — — — — — —
Lev rozdával hrozné rány
kolem sebe, na vše strany...
kam jen ocasem svým sekl,
vrah se v bázni rozutekl,
kam jen tlapou mocnou šlehl,
zástup huňáčů tam lehl...
a kam střelil žhavým zrakem,
tam sjel perun zrudlým mrakem...
v srdcích lvů zmužilost nítil,
na další jim cestu svítil
a s ohromnou mohutností
drtil dravčí lebky, kosti,
spaloval huňatá těla,
až se zrudlá země celá
černala od padlých trupů...
— — — — — — — — — — — — —
Vítězně pak vpředu davu
pozvedl lev bujnou hlavu
a své reky vedl dále
co vítěze, k velké chvále,
přes krajiny širošírou
k cíli — v domovinu milou...
S písní na rtech, s jasem v oku
přidávali reci kroku,
až se země otřásala,
až se „Půlnoc“ rozjásala
v hymnech mohutného díku...
a před zraky chrabrých šiků
jasná zář se objevila,
rekům cestu ozářila,
líbala je v zrudlé skráně,
zlatila vítězné zbraně,
zářila jim v jasném oku,
vedla je k Vladivostoku...
— — — — — — — — — — — — —

(Dokončení.)

Dopisy.

Z Omelanštíny.

Po dlouhém čekání jsme se konečně dočkali, že dne 27. IX. t. r. jsme mohli oslaviti posvěcení České matiční školy v Omelanštíně, která byla postavena již minulého roku. Den před slavnosti se pracovalo na urovnání dvora a dítky až do noci okrašlovaly školu.

Ráno, v den posvěcení obloha byla zatažená hustými mraky z kterých v poledne spustil dešť, což mnělo nepříznivý vliv na návštěvu přespolních. Slavnostní svěcení vykonal farář Sobolevský a v kázání promluvil o vykonané v tak krátkém čase namahavé a důležité práci o které psaly i cizí časopisy. Povstáním a jednominutovým tichem uctiv památku zemřelého Maršálka Josefa Pilsudského ujal se slova předseda ČMŠ v Omelanštíně p. Šťástný. Po něm promluvil jednatel stavebního výboru p. Dražil, jenž v krátké jadrné řeči nastínil námahu stavebního výboru a všech uvědomělých občanů. Pronesl par slov i k těm, kteří svou občanskou povinnost nevykonali. Po proslovech bylo provolano Rep. Polské, P. Presidentovi Mościckemu a Náčelnému vůdci gen. Rydz-Śmyglému „Ať žije!“ a muzikanti zahráli státní hymnu. Poté následoval zpěv a deklamace školních dětí.

Po ukončení programu byli pozváni hosté na malé občerstvení a mládež šla do Hamáčkového sálu oslaviti tancem tak řídkou slavnost.

9. X. t. r. navštívil naši školu p. ministr československý dr. Juraj Slávik, kterému se velice líbila a pochválně se o ni vyslovil.

Máme pěknou školu na kterou jsme hrdí a v které se nyní můžou vychovávati uvědomělé občané pro naši obec. Nedávno jsme si též vystavěli kolnu na hasičské nářadí. Ještě jedna palčivá otázka čeká na své vyřešení a t. j. „kooperativa“, ke které rovněž brzy dojde — a —

Jiřiny odkvétají. .

Podzimní slunce vlaje nad zemí, jež vydala úrodu snopů a jež dýše posledními záchvěvy dozrávající radosti. Vítr se houpá v haluzích stromů a hvízdá si pisničku o znících klasech a odkvetlém létě...

Od plotu kolem vrb, klonících se nad ztichlým jasem potůčku až k hrázi u cesty běží pole.

Ratíky strakatých babuší se boří do strniska, bič švihá vzduchem, tvrdé dlaně svírají kleče. Pluh jako nožem zraňuje zemi a pokládá dlouhý pás kouřící čerstvé hliny na brázdu.

Kolečka skřípají, hlína od pluhu se hrne zvonivě se bortíc.

Země oddechuje v posledních akordech vonícími brázdami.

Po modrém nebi plují bílá oblaka.

V zahradě z podzimních květů zůstaly jen červené kytice jiřin. V jejich hlubokých pohledech, jež nás opájely, se třpytil dech smutné jeseně.

Ale už odkvetly i jiřiny, květiny slunné pohody a průhledných dálek.

Dnes do rána spálil je mráz.

Už i ony stojí zvadlé, smutné, s hlavičkami skloněnými.

S hor sestupuje večer teskný, zastřený mlhou.

Už jiřinky odkvetly...

Josef Strnadel.

Kronika.

Náčelný vůdce generál Rydz-Smigly bude jmenován maršálem.

Jak oznamuje Polska telegrafní agentura (PAT) dne 11. listopadu generální inspektor branné moci, gen. Śmigły-Rydz bude jmenován maršálem. V den státního svátku 11. listopadu odevzdá delegace polské armády generalovi slavnostně maršálskou hůl.

Zároveň bude též jmenován generálem broni gen. divise Kazimierz Sosnkowski.

Britská vláda pozvala ministra Becka do Londýna.

Ministerstvo zahraničních věcí potvrzuje, že ministr zahraničních věcí p. Beck přijal pozvání, aby zajel do

Londýna jako host britské vlády. Tato návštěva min. Beckova se uskuteční dne 8. nebo 12. listopadu. Ministr Eden, jak známo, dlel ve Varšavě návštěvou v roce 1935.

Zimní pomoc nezaměstnaným

Akce zimní pomoci pro nezaměstnané v tomto roce jest zakrojená na velkou škálu, a srhnuje všechny občanské vrstvy. Nejvyšší protektorát objal Pan President Republiky a Náčelný Vůdce. Byl utvořen Celopolský Komitét pro zimní pomoc nezaměstnaným, který zároveň vyvolal v život komitéty: vojevodské, poviatové, gminné a městské. Rolnictvo volyňské v této akci nezůstalo pozadu. Některé poviaty již započaly s prováděním sbírek.

Protidrahotní akce v Rovně.

Místní administrační úřady přistoupily k energické akci proti zdražování zboží a předmětu první potřeby. Specielní komise provádí kontrolu obchodů, skladů a pekáren a vyšetřuje, zda-li jejich majitelé, dle nařízení úřadů, mají vyvěšené cenníky. Výsledkem této kontroly byly pokutováni cestou administrační za nevyvěšování cenníků, neb zdražování zboží v některých případech za oba přestupky současně peněžitými pokutami od 20 do 50 zl. nasledující obchody:

Bryczko Sura, Ševčenky 78; Maxymčuk Alexej, Litevská 60; Švarogor Akiva, Kościuszki 22; Bas Bałagula, Mickiew. 61; Marachovská Chana, Korzeniowského 17; Wolková Anna, Mickiew. 17; Perelmuter Icek, Kavkazká 5; Roitblit Fejga, Piłsudského 17; Dacbarg Sara, Piłsudského 54; Feldman Chaja, 3 Máje 34; Šterenberg Golda, Senatorská 17; Oreper Menia, Poniatovského 14; Još Margulis, Poniat. 3?; Budaňská Bluma, Poniat. 42; Zalcman Tojba, Poniat. 72; Marchač Etla, Poniat. 74; Guz Lejba, Poniat. 101; Marčuk Nad., Dubieckého 19; Grečka Hřehoř, Piłsud. 8; Tulkopf Tojba, Piłsud, 12; Płoskier Etla, Senatorská 17; Torczyňský Lejb, Hallera 34; Dvojra Osterm n, Poniat. 92; Avrum Guz, Poniat. 92; Nazaruk Marie Handlova 1; Chyl Josef, Piłsudského 22; Taranová Nat., Piłsud. 38; Průšek Vlad., Piłsudského 22; Perelsztejn Ber, 3 Maja 298; Šuchin Nesanel, Mickiew. 105; Szyzgal Icek, 3 Máje 36; Šedivý Teodor, 3-Máje 46, Čížek Vlad., Piłsud. 4; Kranc Chasia, Hallera 32; Dynko Gersz, Hallera 16; Vincenty Binčuk, Handlová 13; Šostak Golda, Poniat. 102 Stepaluk Anatazy, 3 Máje 264; Rubinsztejn Daniel, Kolejová 14; Indrys Abraham, 3 Máte 274; Esterman Šija 3-Máje 294.

Apelujem k naši veřejnosti aby byla nápomocna úřadům v akci proti neodůvodněnému zvyšování cen a každý případ pobírání lichvářských cen aby byl oznámen příslušným úřadům.

Hrabě Ciano v Německu.

Italský ministr zahraničních věcí hr. Ciano přijal žurnalisty a přečetl jim komuniké, v němž se praví, že rozhovory, které měl s říšským kancléřem Hitlerem a s ministrem Neurathem byly ovládány duchem srdečného přátelství. Provedli jsme důkladnou výměnu názorů s vůdcem a v Berlině s ministrem Neurathem o všeobecné politické situaci a tato výměna názorů znovu dokázala pevné přání obou našich vlád rozvinout společnou činnost ve prospěch mírového díla a konstruktivní spolupráce. Obě naše vlády zůstanou jako v minulosti i nadále v těsném a přátelském styku pokud jde o situaci v Podunajské Evropě.

Burgoská „Junta“ a SSSR.

Na základě hlášení z Gibraltaru, v jehož úžině byla zadržená sovětská loď s nákladem válečného materiálu pro marxisty, dále na základě přistání sovětské lodi v Santanderu s nákladem zbraní a střeliva, a konečně v důsledku telegramu, zaslaném Largem Caballero do Moskvy, v němž vzdává dík za vyslaný oddíl dělnictva, který se zúčastní obrany Madridu, burgoská „Junta obrany národá“ vyrozuměla písemně všechny cizí vlády, že byl vydán okamžitý rozkaz všem velitelům válečných lodí španělských, aby neváhali zadržeti všechny sovětské lodi v territoriálních vodách španelských, a jestliže jejich náklad bude sestávati z válečného materiálu, zbraní a střeliva, aby na místě je potopili.

Situace Madridu beznadějná.

Situace Madridu se považuje za baznadějnou. Nedostatek životních potřeb, zklamání obyvatelstva nad dosavadními nepravdivými vládními zprávami o válce a fašistické skupiny v obyvatelstvu, to vše spolupůsobí k tomu, že nacionalisté už nebudou mít nesnadnou práci v konečném dobytí Madridu. Podle zpráv z povstaleckého tábora, projevila již vláda ochoty k vyjednávání. Bude prý spravedlivě, ale

84.

jsem tak malicherná, abych se pro každé slovo zlobila. To by muselo něco takového býti opakováno a musela bych viděti úmysl urážeti a toho jsem nepozorovala.“

„Děkuji vám za tato slova, máte pravdu, nechtěl jsem vás vědomě urážeti, ačkoliv jsem si opravdu nepočínal dosti způsobně. Jsem vašemu odpuštění dvojnásob povděčen, protože budu moci si s vámi popovídati a pokusiti se o získání přátelství, jež mi stále odmítáte.“

„Pan baron dělá marné pokusy,“ potřásla maličko svou sličnou hlavou.

„Vy mi tedy dosud nevěříte?“, tázal se vyčítavě.

Podívala se naň zkoumavě a chvíli mlčela.

„Proč bych nevěřila, řekla potom, nutíc se do rozmarného tónu, ale její hlas prozrazoval, že její nitro není tak bezstarostně veselé, jako její slova. „Opakuji, že pan baron sám sebe nezná a cosi tvrdí, co je nemožno.“

„Máte tedy o mně tak špatný úsudek, že mne považujete za neschopna přátelství? Vadí vám snad můj rod? Můj Bože, za to přece nemohu, že jsem se narodil šlechticem. Myslím, že jsem při tom nepřestal býti člověkem.“

„Právě proto,“ s důrazem a chvatem připojila. „Račte dovoliti, věříte v pouhé

81.

čekala, že Artur se někde nablízku objeví a pokukovala mezi prací na všechny strany. Ale nikde nebylo nikoho viděti, pouze u zámku vrátný a lokaj přeběhli kamsi ke konírnám.

Volněji se vracela s hlavou naplněnou sterými představami, jichž střediskem byl Artur. Líbil se jí jeho ušlechtilý zjev, jeho ohebná postava, jeho uhlazené chování a hlavně cosi šlechetného, co bylo v jeho rysech vepsáno. Třeba, že činil na ni jakýsi útok, činil jej v takové formě a takovým způsobem, že se naň nemohla trvale zlobiti. Byla příliš vznětlivým děvčetem, aby byla přehlédla jeho zanícený pohled a jeho marně skrývanou touhu k ní se přiblížiti. Kdyby to byl muž sociálním postavením jí rovný, snad by s ním byla jinak mluvila, ačkoliv by nepřipustila důvěrnosti, dokud by se i před světem nestala jeho. Měla ohnivou krev a její hlavou dávno již táhly myšlenky a představy, jichž předmětem byl onen vysněný, muž, jemuž bude jednou náležeti. Neznala jeho tváře, ale rozhodnouti se pro Artura, nebylo by bývalo její duši činilo obtíží.

Ale ne, řekla si téměř zlostně, to jsou samé pošetilosti a kdyby někdo četl v její hlavě, ještě by se jí vysmál a za lehkomyslnou považoval. Baron Artur nesmí křižovat její cesty, tolik síly a vzdoru a také tolik

přísně trestat.

Francouzští radikální socialisté nespokojeni s vládou.

Dne 25. října sešla se v Biaritzu strana francouzských radikálních socialistů. Poněvadž tato levicově zabarvená občanská strana nerada vidí silný vliv komunistů v tak zvané Lidové frontě, vyjdou z tohoto sjezdu jistě důležitá rozhodnutí pro další vývoj francouzké vnitřní politiky. Již nyní se vládě vytýká, že nedovedla potlačit stávkové hnutí.

Úspěch švýcarské půjčky brannosti.

Švýcarská půjčka brannosti přinesla neobyčejný úspěch. Vláda si dala do branného programu celkem 235 milionů franků a z těch si chtěla prvních 80 milionů opatřit půjčkou brannosti. Upsáno bylo 330 milionů franků, což je tedy více než čtyřikrát tolik. Obyvatelstvo tím ukázalo hned po devalvaci velkou důvěru ve stát.

Poděkování.

Všem přátelům a známým, kteří jakýmkoliv způsobem projevili nám svoji soustrast a doprovodili na poslední cestě dne 23. října t. r. nezapomenutelného otce a dědečka

Václava Zicha,

projevujeme tímto náš nejvřelejší dík.

Rodina Zichová.

Zlatějov.

Nový předseda maďarské vlády o příští politice Maďarska.

Nový maďarský ministerský předseda Daranyi pronesl při nastoupení svého úřadu řeč, z které je však málo patrno, jaká bude příští zahraniční politika Maďarska. Ohlásil různé reformy, které bychom mohli považovat za demokratické a z kterých je vidět, že vláda si přeje sblížení s vnitřní oposicí. Poněvadž však ke všemu, co sliboval, vždy připojil, že „samozřejmě na prvním místě musí stát zájmy celého národa“, máme dojem, že všechna jeho prohlášení musíme považovat za nezávazná. Pozoruhodné je, že úřad pro zahraniční obchod má býti podřízen ministerstvu zahraničí. V mnoha zemích se skutečně zahraniční obchod stal z čistě obchodní záležitosti politickou zbraní.

Vnitřní boje v Belgii.

Belgický návrat k předválečné neutralitě je vykládán těžkou vnitropolit. situací. Vláda je tísněna dvěma extrém. směry v zemi: vlámskými nacionalisty, kteří otevřeně bojují za vlámskou autonomii a rexisty, fašist. hnutím, jež má v programu vytvoření autoritativního státu a vypovězení franko-belgické voj. smlouvy. Na neděli rexisté ohlásili pochod 200.000 svých členů na Brusel. Vláda manifestaci zakázala rexisté však odpověděli, že od pochodu neustoupí a do Bruselu přijdou. Jsou obavy před výtržnostmi. A tak místo žádoucího uklidnění v Evropě, naopak, stále v ní přibývá ohnisek neklidu a nepokoje.

Ford proti Rooseveltovi.

V americkém volebním boji se Henry Ford postavil na stranu Landonovu. Spojené státy prý už mají dost Rooseveltova „New Dealu“, který svými pokusy vyloučiti soutěž připravuje cestu komunismu.

Třetí internacionála v nemilosti.

Již nějakou dobu se vynořuje propaganda pro tak zvanou „Čtvrtou internacionálu“. Moskevské třetí internacionále se vytýká, že závisí na „konservativní sovětské byrokracii a že se vzdala přípravy světové revoluce“. Takové pokusy už ani nepřekvapují. Pokud bude kvést radikalismus, najde se vždycky někdo, kdo se bude snažit přetrumfnout to, co bylo dosud považováno za nejradikálnější.

Špatné vyhlídky pro válečníky.

Britský ministr zahraničí Eden pronesl v Sheffieldu řeč, jež vyvrcholila v tato slova: „Nic není jistějšího než to, že v příští válce nebude vítězů!“

CENY OBILÍ.

Záznam 24.X. soukromého obchodu—zač kupuje.

Žito	zl. 15.50	za 100 kg
Pšenice	„ 23.75	„
Ječmen	„ 19.50	„
Oves	„ 14.75	„
Hrečka	„ .—	„
Proso	„ .—	„
Řepák	„ 33.50	„
Hrách	„ .—	„
Fasole	„ 21.00	„
Mák	„ 83.00	„
Jetel	„ 90.00	

82.

chladné rozvahy má. Odpouštěla mu, že ji považoval za jednu z četných pařížských prodavaček, na které po práci čekají jejich milenci, aby je odváděli do zábavních místností, kde propuká bujné veselí, po němž odcházejí do společného bytu. Nabyla-li v Paříži uhlazenosti, rozhledu a jakési pařížské volnosti v jednání, z domova jí zůstalo puritánské vědomí počestnosti, pro které bývala mezi svými družkami předmětem posměchu. Sice i ona ráda se bavila, zatancovala si dvakrát v horkém ovzduší montmartských tančíren, s úsměvem přijímala dvoření mladých hochů, útočících na její srdce. Mnozí z nich byli opravdu roztomilí a dovedli tolik svůdně nabízeti v noci průvod, že div nepodlehla, ale přece jen zůstala pánem svých citů.

Právě proto, že všecky ty zápasy a útoky prožila, nepřipadal ji pokus Arturův tak nízký a zlý. Jenom to ji nyní dvojnásob lekalo, že je to šlechtič, budoucí majitel panství a že nevyhověvši mu, mohla by přenésti jeho hněv na svého otce. Tomu musí zabrániti a kdyby snad Artur stal se odvážnější, předejde všemu předčasným útěkem z domova.

Zvyklá z ciziny samostatně jednati upokojila se než došla domů a když večer uléhala v podkrovní světničce, na jejíž okno ráno holubi sedali a svým vrkáním ji budili, usmívala se čemusi blouznivě a dlouho se dívala do tmy, majíc ruce pod hlavou založeny.

„Škoda tě, hochu, že jsi velký pán,“ byla její poslední myšlenka. „Kdybys byl pomocníkem otcovým, snad by mé srdce nebylo tak pokojno, jako je.“

83.

II.

Stála ve skleníku, přesazujíc malé sázenice chrysantém, uchystaných k zimnímu období, když ji Arturův pozdrav z práce vyrušil. Otočivši zaleknutě hlavou, zapálila se jako oheň a zmateně poděkovavši, nachýlila se ku práci.

„Jste stále pilná,“ povídal laskavě, zastaviv se u ní. „Nebojíte se o své ruce? Zkazíte si je hlinou.“

„Ach ne, na rukou nezáleží. Ostatně to brzy zase zmizí,“ povídala jaksi ostýchavě. V duchu ji zamrzelo, že ji vidí s rukama od hlíny umazanýma. Bývala pyšná na své malé, pěkně modelované ruce, které dnes tolik ošklivě vypadaly.

„Ještě se na mne hněváte?“, tázal se po malé pomlčce.

„Nehněvám, nehněvala jsem se vůbec. Pan baron mě nezná, a proto zažertoval. Ne-

Pro lepší spojení mezi Anglií a kontinentem.

Mezi Dooverem a Calais byl zřízen železniční převoz, jímž se má zlepšiti spojení mezi Anglií a pevninou.

Hospodářský zpravodaj.

Frant. Mládek:

Čas k řezání roubů.

Zdar roubování, tohoto nejoblíbenějšího způsobu množení ušlechtilých odrůd ovocných závisí mnoho od roubu samého a jeho uložení. Jak a kdy roubovati, jest otázkou jednak potřeby, jednak prakse toho kterého štěpaře, rouby však nutno připravit! si a vhodně uschovati v době vegetačního klidu, v zimě. Co hodí se za roub? Větévka ovocného stromu, nejlépe ovšem jednoletá, zdravá, v této době s mateřského stromu vzatá. K roubování béřeme jednoleté výhony plodných stromů, ne příliš starých, rozhodně však se stromů zdravých a plodících zdravé ovoce. Nejlepší rouby jsou výhony z nejplodnějších větví ze slunné strany koruny. Chorobám, mrazům a vlhku lépe vzdorují rouby, vzaté se stromů starš ch. Rouby vzaté se štěpů nebývají plodné. Tím vysvětluje se, že často se stává, že krásně rostoucí, zdravý stromek, ze školkařského závodu koupený, neplodí, ovoce, ale zato velmi bujně roste. Školkaři totiž často roubují výhony vzatými s mladých stromků, které dosud neměly ovoce. Zdravý a dobrý roub má míti dobře vyvinuté jádro dřeva, má býti dostatečně silný, s krátkými očky, blízko sebe jsoucími. Vlastní roub tvoří střed výhonu se dvěma, nejvýše třemi očky. Rouby nutno řezati, zejména u odrůd raných, v prosinci, lednu až únoru. V březnu možno roubovati sice rouby čerstvě řezanými, spolehlivější však jest, zejména u peckovic, roub v zimě uříznntý. Objednáváme-li si rouby, činíme tak rovněž v zimním období a uschováme sami. Na jaře nebývá dobrých roubů právě dostatek a méně solidní sadaři prodají za roub i výhony méně cenné. Rouby uschováme v suchém písku neb písčité zemi, k níž smícháno něco spadlého listí, aby nezmrzla. Vhodné jest místo při severní zdi, kam slunce nesvítí. Roub částečně se zasune a proti mrazu se chrání několika větvičkami zeleného rošti. Voda roubům škodí, místo k uschování nesmí býti vlhké. Při braní roubů pamatujme, že béřeme pro svůj stromek zdraví, vzrůst, plodnost, zdraví a odolnost plodů proti chorobám a naopak zase špatné vlastnosti stromu mateřského a dle toho volme.

Z Chmelného trhu.

Chmel.

Žatec, dne 23. října 1936.

V uplynulém týdnu byl v oblasti žatecké na venkově i na trhu zvolněný nákup žateckého chmele, takže obchod se věnuje nyní hlavně expedici dříve nakoupeného chmele. Pokud bylo kupováno, hledány hlavně prima chmele a pak levné chmele. Ceny se uhajují a pohybují se v rámci

Kč 750.-- až 1.200.-- za 50 kg.

Za podřadné zboží bylo nabízeno i méně než nejnižší cenový záznam.

Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala dodnes již 75.000 centů á 50 kg žateckého chmele sklizně 1936.

Český odbor Jednoty chmelařské v Žatci.

Celé Volyni jsou známa
nejchutnější piva
z parostrojního pivovaru

V. ZEMANA v Lucku.

Specialita pivovaru
— „SAKURA". —

Doporučuj všude
tohoto českého podniku
znamenitý mok.

Inserujte u nás!!!

Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER,** Rovno, ul. 3. Maje 129., poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. Vugmejster své komisní sklady a jmenovitě:

1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků žirardovských závodů jako: plátna lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl. za metr.

Mimo toho na skladě G. Vugmejstra je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových palet francouzských façon, a to: pižmovcových, fokových, hříběčích, teletinových, krtkových, murmlových a j.

Ceny nejnižší!

NEKUPUJTE, POKUD JSTE SE NEINFORMOVAL U NÁS a nechybíte!

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem

(ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO v ROVNĚ) ul. 3. Máje 149

dodá Vám levné a na výhodných podmínkách:

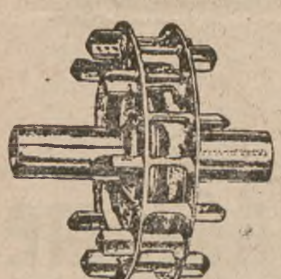
Semena: buráková, mrkev krmná a lucen —

Hnojiva umělá:

Kainit, sůl draselnou, Kalimag výroby akc. společn. „Eksplotacja soli potasowej." Lwów plac Smolki č. 5.
Superfosfat — Zjednoczenie Fabryk Superfosfatowych w Polsce, Warszawa Kredytowa 4.
Dusikatá hnojiva a supertomasina výroby stát. továren dusikatých látek w Mošcicach i Chorzowie.

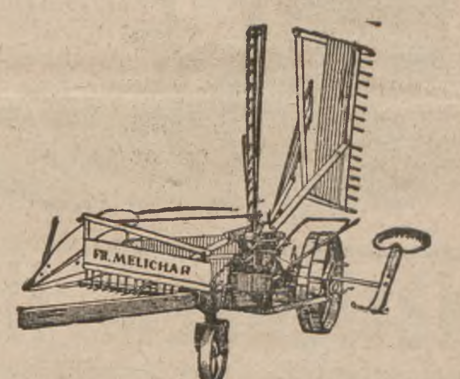
Hospodářské stroje:

Pluhy, kultivátory, orig. „BÄCHER". a také UNIA dříve „WIENTZKI", kruhadla orig. „BOREK".
Triery „PFÖNIX". Čisticí mlýnky orig. „EXNER — KAUB".
Secí stroje lžičkové a trýbkové různých velikosti i kombinované, výrobek světoznámých továren

Melichar—Umrath i Ska.

Lwów, Grodecka 61.

a také ŽACÍ STROJE s olejovou lázní neb obyčejné.

SOUČÁSTKY K ŽACÍM STROJŮM: DEERYNG, MAC-CORMICK, MELICHAR A JINÝM.

Sklady: Rovno, ul. 3-go Maja 149; Kvasilov, u p. V. Červenky; Volkov, u p. V. Mráčka. Zdolbunov, u pp. Jar. Otmara a V. Kloučka; Luck, Hnidava u p. Em. Rektora.

Adresa redakce a administrace: Kwasiłów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně" spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 5 zl. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.